

فصل چهارم - شورای عالی مالیاتی و وظایف و اختیارات آن

ماده ۲۵۲*

شورای عالی مالیاتی مرکب است از بیست و پنج نفر عضو که از بین اشخاص صاحب نظر؛ مطلع و مجرب در امور حقوقی، اقتصادی، مالی؛ حسابداری و حسابرسی که دارای حداقل مدرک تحصیلی کارشناسی یا معادل در رشته‌های مذکور می‌باشند به پیشنهاد رئیس کل سازمان امور مالیاتی کشور و حکم وزیر امور اقتصادی و دارایی منصوب می‌شوند.

تبصره ۱ - حداقل پانزده نفر از اعضاء شورای

مالیات‌های غیر مستقیم که در مرجع دیگری قابل طرح نباشد و به ادعای غیر عادلانه بودن مالیات مستنداً به مدارک و دلایل کافی از طرف مؤدی شکایت و تقاضای تجدید رسیدگی شود وزیر امور اقتصادی و دارایی می‌تواند پرونده امر را به هیأتی مرکب از سه نفر به انتخاب خود جهت رسیدگی ارجاع نماید.

رأی هیأت به اکثریت آرا قطعی و لازم‌الاجرا می‌باشد. حکم این ماده نسبت به عملکرد سنوات ۱۳۶۸ تا تاریخ تصویب این اصلاحیه نیز جاری خواهد بود.

* به موجب ماده (۱۱۴) قانون اصلاح موادی از قانون مالیات‌های مستقیم، مصوب ۱۳۸۰/۱۱/۲۷، این ماده و تبصره‌های آن جایگزین متن قبلی ماده و تبصره ذیل آن شد.
است.

وزارت امور اقتصادی و دارایی باشد، به پیشنهاد
رئیس کل سازمان امور مالیاتی کشور و حکم
وزیر امور اقتصادی و دارایی منصوب می شود.

ماده ۲۵۲

شورای عالی مالیاتی دارای هشت شعبه و هر
شعبه مرکب از سه نفر عضو خواهد بود. رئیس و
اعضای شعب از طرف رئیس شورای عالی مالیاتی
منصوب می شوند.

ماده ۲۵۵

وظایف و اختیارات شورای عالی مالیاتی به
شرح زیر است:
۱- تهیه آیین نامه ها و بخشنامه های مربوط به
اجرای این قانون در مواردی که از طرف وزیر
امور اقتصادی و دارایی یا رئیس کل سازمان
امور مالیاتی کشور ارجاع می گردد و یا در

عالی مالیاتی باید از کارکنان وزارت امور
اقتصادی و دارایی و یا سازمانها و واحدهای
تابه آن که دارای حداقل شش سال سابقه کار در
مشاغل مالیاتی باشند انتخاب شوند.

تبصره ۲- جلسات شورای عالی مالیاتی با حضور
حداقل دو سوم اعضاء رسمی است و تصمیمات
آن با رأی حداقل نصف به علاوه یک حاضرین
معتبر خواهد بود.

ماده ۲۵۳

دوره عضویت اعضای شورای عالی مالیاتی سه
سال از تاریخ انتصاب است و در این مدت قابل
تغییر نیستند مگر به تقاضای خودشان یا به موجب
حکم قطعی دادگاه اختصاصی اداری موضوع ماده
(۲۶۷) این قانون. انتصاب مجدد اعضا پس از
انقضای سه سال مذکور بلامانع است. رئیس
شورای عالی مالیاتی از بین اعضای شورا که کارمند

اداره امور مالیاتی واقع شده باشد.

ماده ۲۵۶

هرگاه از طرف مؤدی یا اداره امور مالیاتی شکایتی در موعد مقرر از رأی قطعی هیأت حل اختلاف مالیاتی واصل شود که ضمن آن با اقامه دلایل و یا ارائه اسناد و مدارک صراحتاً یا تلویحاً ادعای نقض قوانین و مقررات موضوعه یا ادعای نقص رسیدگی شده باشد، رئیس شورای عالی مالیاتی شکایت را جهت رسیدگی به یکی از شعب مربوط ارجاع خواهد نمود.

شعبه مزبور موظف است بدون ورود به ماهیت امر صرفاً از لحاظ رعایت تشریفات و کامل بودن رسیدگی های قانونی و مطابقت مورد با قوانین و مقررات موضوعه به موضوع رسیدگی و مستنداً به جهات و اسباب و دلایل قانونی رأی مقتضی بر نقض آرای هیأت های حل اختلاف مالیاتی و یا رد

مواردی که شورای عالی مالیاتی تهیه آن را ضروری می داند پس از تهیه به رئیس کل سازمان امور مالیاتی کشور پیشنهاد کند.

۲- بررسی و مطالعه به منظور پیشنهاد و اعلام نظر در مورد شیوه اجرای قوانین و مقررات مالیاتی و همچنین پیشنهاد اصلاح و تغییر قوانین و مقررات مالیاتی و یا حذف بعضی از آنها به وزیر امور اقتصادی و دارایی یا رئیس کل سازمان امور مالیاتی کشور.

۳- اظهار نظر در مورد موضوعات و مسایل مالیاتی که وزیر امور اقتصادی و دارایی یا رئیس کل سازمان امور مالیاتی کشور حسب اقتضا برای مشورت و اظهار نظر به شورای عالی مالیاتی ارجاع می نماید.

۴- رسیدگی به آرای قطعی هیأت های حل اختلاف مالیاتی که از لحاظ عدم رعایت قوانین و مقررات موضوعه یا نقص رسیدگی مورد شکایت مؤدی یا

شکایت مزبور صادر نماید، رأی شعبه با اکثریت
مناط اعتبار است و نظر اقلیت باید در متن رأی قید
گردد.

ماده ۲۵۷*

در مواردی که رأی مورد شکایت از طرف شعبه
نقض می‌گردد پرونده امر جهت رسیدگی مجدد به
هیأت حل اختلاف مالیاتی دیگر ارجاع خواهد شد
و در صورتی که در آن محل یک هیأت بیشتر نباشد
به هیأت حل اختلاف مالیاتی نزدیکترین شهری که
با محل مزبور در محدوده یک استان باشد ارجاع
می‌شود. مرجع مزبور مجدداً به موضوع اختلاف
مالیاتی بر طبق فصل سوم این باب و با رعایت نظر

*. به موجب ماده (۱۱۸) قانون اصلاح موادی از قانون
مالیاتهای مستقیم، مصوب ۱۳۸۰/۱۱/۲۷، یک عبارت از متن
قبلی این ماده حذف شده است.

شعبه شورای عالی مالیاتی رسیدگی و رأی مقتضی
می‌دهد. رأیی که بدین ترتیب صادر می‌شود قطعی و
لازم‌الاجرا است.

حکم این ماده در مواردی که آرای صادره از
هیأت‌های حل اختلاف مالیاتی توسط دیوان عدالت
اداری نقض می‌گردد نیز جاری خواهد بود.
تبصره - در مواردی که رأی هیأت‌های حل اختلاف
مالیاتی نقض می‌شود شورای عالی موظف است
یک نسخه از رأی هیأت را برای رسیدگی نزد
دادستان انتظامی مالیاتی ارسال دارد تا در صورت
احراز تخلف اقدام به تعقیب نماید.

ماده ۲۵۸

هرگاه در شعب شورای عالی مالیاتی نسبت
به موارد مشابه رویه‌های مختلف اتخاذ شده
باشد حسب ارجاع وزیر امور اقتصادی و دارایی
یا رئیس کل سازمان امور مالیاتی کشور یا رئیس

باشد، معرفی نماید رأی هیأت تا صدور رأی شورای عالی مالیاتی موقوف الاجرا می ماند.

ماده ۲۶۰* - حذف شد

فصل پنجم - هیأت عالی انتظامی مالیاتی و وظایف و اختیارات آن

ماده ۲۶۱

هیأت عالی انتظامی مالیاتی مرکب خواهد بود از سه نفر عضو اصلی و دو نفر عضو علی البدل که از بین کارمندان عالی مقام وزارت امور اقتصادی و دارایی که در امور مالیاتی بصیر و مطلع بوده و دارای شانزده سال سابقه خدمت که لااقل شش سال آن را

* به موجب ماده (۱۲۱) قانون اصلاح موادی از قانون مالیاتهای مستقیم، مصوب ۱۳۸۰/۱۱/۲۷، این ماده حذف شده است.

شورای عالی مالیاتی هیأت عمومی شورای عالی مالیاتی با حضور رئیس شورا و رؤسای شعب و در غیاب رئیس شعبه یک نفر از اعضای آن شورا به انتخاب رئیس شورا تشکیل خواهد شد و موضوع مورد اختلاف را بررسی کرده و نسبت به آن اتخاذ نظر و اقدام به صدور رأی می نماید. در این صورت رأی هیأت عمومی که با دو سوم آرای تمام اعضا قطعی است برای شعب شورای عالی مالیاتی و هیأت های حل اختلاف مالیاتی در موارد مشابه لازم الاتباع است.

ماده ۲۵۹

هرگاه شکایت از رأی هیأت حل اختلاف مالیاتی از طرف مؤدی به عمل آمده باشد و مؤدی به میزان مالیات مورد رأی وجه نقد یا تضمین بانکی بسپرد و یا وثیقه ملکی معرفی کند یا ضامن معتبر که اعتبار ضامن مورد قبول اداره امور مالیاتی

وظایف و اختیارات هیأت عالی انتظامی مالیاتی به شرح زیر است:

الف - رسیدگی به تخلفات اداری در امور مالیاتی کلیه مأموران مالیاتی و نمایندگان سازمان امور مالیاتی کشور در هیأت‌های حل اختلاف مالیاتی و هیأت سه نفری موضوع بند (۳) ماده (۹۷) این قانون و سایر مأمورانی که طبق این قانون مسئول وصول مالیات هستند و نیز کسانی که با حفظ سمت وظایف مأموران مزبور را انجام می‌دهند به درخواست دادستانی انتظامی مالیاتی. تعقیب و رسیدگی به پرونده‌های مطروحه در دادستانی و هیأت عالی انتظامی مالیاتی سابق بعهده مراجع موضوع این فصل خواهد بود.

ب - نفی صلاحیت شاغلین مقامات مذکور در ادامه خدمات مالیاتی به جهات مسایل اخلاقی و یا رفتار منافعی با حیثیت و شئون مأموران مالیاتی و

در امور مالیاتی اشتغال داشته باشند به پیشنهاد رئیس کل سازمان امور مالیاتی کشور و حکم وزیر امور اقتصادی و دارایی برای مدت سه سال به این سمت منصوب می‌شوند و در مدت مذکور قابل تغییر نیستند مگر به تقاضای خودشان و یا به موجب حکم قطعی دادگاه اختصاصی اداری موضوع ماده (۲۶۷) این قانون. انتصاب مجدد آنان پس از انقضای سه سال مذکور بلامانع است.

رئیس هیأت عالی انتظامی مالیاتی از بین اعضای اصلی هیأت از طرف به پیشنهاد رئیس کل سازمان امور مالیاتی کشور و حکم وزیر امور اقتصادی و دارایی انتخاب و منصوب می‌شود.

تبصره - کارمندی که مدارج مذکور در ماده (۲۲۰) این قانون را طی نموده و در یکی از استان‌های کشور به جز استان تهران به عنوان مدیر کل خدمت کرده باشند در انتخاب به سمت فوق حق تقدم دارند.

سوء شهرت و اهمال و مسامحه آنان در انجام وظایف خود به درخواست دادستان انتظامی مالیاتی.

ج - رسیدگی به اعتراض مأمورانی که صلاحیت آنها مورد تأیید دادستان انتظامی مالیاتی قرار نگرفته است نظر هیأت در اینگونه موارد برای مسئولین ذیربط معتبر خواهد بود.

فصل ششم - دادستانی انتظامی مالیاتی و وظایف و اختیارات آن

ماده ۲۶۳

دادستان انتظامی مالیاتی از بین کارمندان عالی مقام وزارت امور اقتصادی و دارایی که دارای حداقل ده سال سابقه خدمت بوده و شش سال آن را در امور مالیاتی اشتغال داشته باشند به پیشنهاد رئیس کل سازمان امور مالیاتی کشور و حکم وزیر امور اقتصادی و دارایی به این سمت

(۳۱۰)

منصوب می شود.

قبصره - دادستان انتظامی مالیاتی می تواند به تعداد کافی دادیار داشته باشد و قسمتی از اختیارات خود را به آنان تفویض نماید.

ماده ۲۶۴

وظایف دادستان انتظامی مالیاتی به شرح زیر است:

الف - رسیدگی و کشف تخلفات و تقصیرات مأموران مالیاتی و نمایندگان سازمان امور مالیاتی کشور در هیأت های حل اختلاف مالیاتی و همچنین اعضای هیأت سه نفری موضوع بند (۳) ماده (۹۷) این قانون و سایر مأموران که طبق این قانون در امر وصول مالیات دخالت دارند و نیز کسانی که با حفظ سمت وظایف مأموران مزبور را انجام می دهند و تعقیب آنها.

ب - تحقیق در جهات اخلاقی و اعمال و رفتار

(۳۱۱)

افراد مذکور.

پ - اعلام نظر نسبت به ترفیع مقام **مأموران مالیاتی و نمایندگان سازمان امور مالیاتی کشور** در هیأت‌های حل اختلاف مالیاتی.
ت - اقامه دعوی علیه مؤدیان و مأموران مالیاتی که در این قانون پیش‌بینی شده است.

ماده ۲۶۵

جهات ذیل موجب شروع رسیدگی و تحقیق خواهد بود:
الف - شکایت ذینفع راجع به عدم رعایت مقررات این قانون.

ب - گزارش رسیده از مراجع رسمی.
پ - مواردی که از طرف وزیر امور اقتصادی و دارایی یا رئیس کل سازمان امور مالیاتی کشور و یا هیأت عالی انتظامی مالیاتی ارجاع شود.
ت - مشهودات و اطلاعات دادستانی انتظامی

مالیاتی.

قبصره - دادستان انتظامی مالیاتی موارد مذکور در این ماده را مورد رسیدگی قرار می‌دهد و حسب مورد پرونده را بایگانی یا قرار منع تعقیب صادر و یا ادعانامه تنظیم و به هیأت عالی انتظامی مالیاتی تسلیم می‌نماید و در موارد صدور منع تعقیب نیز مراتب باید به هیأت عالی انتظامی مالیاتی اعلام شود هیأت مذکور در صورتی که قرار منع تعقیب صادره را منطبق با موضوع تشخیص ندهد رأساً نسبت به رسیدگی اقدام خواهد نمود.

ماده ۲۶۶

مرجع رسیدگی به تخلف افراد مذکور در ماده (۲۶۲) این قانون مرکب است از دو نفر اعضای هیأت عالی انتظامی غیر از رئیس هیأت و یک نفر از اعضای شورای عالی مالیاتی بنابه معرفی رئیس شورا. مرجع مذکور طبق مقررات این قانون و قانون

رسیدگی به تخلفات اداری و سایر مقررات موضوعه نسبت به موضوع ارجاعی رسیدگی و رأی به براءت یا محکومیت صادر می نماید. رأی مزبور ظرف ده روز از تاریخ ابلاغ رأی از طرف کارمند مورد تعقیب و همچنین دادستانی انتظامی مالیاتی قابل تجدیدنظر است. مرجع تجدیدنظر مرکب از سه نفر عضو که عبارتند از رئیس هیأت عالی انتظامی مالیاتی، رئیس شورای عالی مالیاتی و یکی از اعضای هیأت عالی انتظامی به انتخاب رئیس هیأت عالی انتظامی که در رأی بدوی دخالت نداشته باشد.

رأی مرجع تجدید نظر قطعی و لازم الاجرا است.

قبصره ۱- هرگاه هر یک از اعضای هیأت عالی انتظامی مالیاتی خواه در مرحله بدوی یا تجدید نظر سابقه صدور رأی یا هر نوع اظهارنظری نسبت به موضوع طرح شده داشته باشند وزیر امور اقتصادی و دارایی حسب مورد یک نفر دیگر را در آن مورد تعیین خواهد نمود.

قبصره ۲- در هر مورد که رأی مرجع تجدید نظر توسط دیوان عدالت اداری نقض و یا پرونده قابل رسیدگی مجدد اعلام گردد، پرونده امر منحصرأ به جهات مورد نظر دیوان مزبور به هیأتی مرکب از سه نفر به انتخاب وزیر امور اقتصادی و دارایی که یکی از آنان رئیس کل سازمان امور مالیاتی کشور خواهد بود احاله و رأی هیأت اخیرالذکر قطعی و لازم الاجرا خواهد بود.

ماده ۲۶۷

تخلفات انتظامی اعضای شورای عالی مالیاتی و اعضای هیأت عالی انتظامی به دستور وزیر امور اقتصادی و دارایی در دادگاه اختصاصی اداری مرکب از یکی از رؤسای شعب دیوان عالی کشور به معرفی رئیس دیوان عالی کشور، رئیس کل دیوان محاسبات و رئیس کل سازمان امور مالیاتی کشور مورد رسیدگی قرار می گیرد که بر طبق قانون رسیدگی به

تخللات اداری و سایر مقررات مربوط رسیدگی و رأی بر براءت یا محکومیت صادر خواهد نمود. این رأی قطعی و لازم الاجرای است.

ماده ۲۶۸

در مواردی که به موجب قوانین و مقررات مالیاتی به سبب معاملاتی که در دفتر اسناد رسمی انجام می شود تکالیفی به عهده صاحبان دفتر گذارده شده است تخلف آنان از انجام تکالیف مذکور به وسیله دادستانی انتظامی مالیاتی تعقیب خواهد شد. محاکمه و مجازات سردفتر متخلف در مرجع صلاحیت دار مذکور در قانون دفاتر اسناد رسمی به عمل خواهد آمد ولی دادستانی انتظامی مالیاتی علاوه بر تسلیم ادعانامه می تواند از وجود نماینده اداره امور مالیاتی برای ادای توضیحات لازم در مرجع مزبور استفاده نماید.

ماده ۲۶۹

تخلف قضات اعضای هیأت های حل اختلاف مالیاتی در انجام تکالیفی که به موجب قوانین و مقررات مالیاتی به عهده هیأت های حل اختلاف گذارده شده است با اعلام دادستانی انتظامی مالیاتی در دادرسی انتظامی قضات مورد رسیدگی قرار خواهد گرفت. در مورد قضات بازنشسته و نیز نمایندگان موضوع بند (۳) ماده (۲۴۴) این قانون به تخلف آنان با اعلام دادستانی انتظامی در محاکم دادگستری رسیدگی و به مجازات متناسب محکوم خواهند شد.

ماده ۲۷۰

مجازات تخلف مأموران مالیاتی و نمایندگان سازمان امور مالیاتی کشور در هیأت حل اختلاف در موارد زیر عبارت است از:
۱- هرگاه بعد از تشخیص مالیات و غیرقابل

اعتراض بودن آن معلوم شود که **مأموران مالیاتی و** یا نمایندگان سازمان امور مالیاتی کشور عضو هیأت حل اختلاف مالیاتی از روی تعمد یا مسامحه بدون توجه به اسناد و مدارک مؤدی و بدون تحقیقات کافی درآمد مؤدی را کمتر یا بیشتر از میزان واقعی تشخیص داده‌اند، علاوه بر جبران خسارت وارده به میزانی که شورای عالی مالیاتی تعیین می‌نماید متخلف به مجازات اداری حداقل سه ماه و حداکثر پنج سال انفصال از خدمات دولتی محکوم خواهد شد.

۲- در مواردی که مالیات مؤدیان بر اثر مسامحه و غفلت **مأموران مالیاتی** مشمول مرور زمان یا غیرقابل وصول گردد جز در مورد اظهارنامه‌هایی که در اجرای ماده (۱۵۸) این قانون رسیدگی به آن الزامی نیست مقصر به موجب رأی هیأت عالی انتظامی از خدمات مالیاتی برکنار و حسب مورد به مجازات متناسب مقرر در قانون رسیدگی به تخلفات

اداری محکوم خواهد شد.

ضمناً نسبت به زیان وارده به دولت به میزانی که شورای عالی مالیاتی تشخیص می‌دهد متخلف مسئولیت مدنی داشته و وسیله دادستان انتظامی مالیاتی در دادگاه‌های حقوقی دادگستری به این عنوان دعوای جبران ضرر و زیان اقامه خواهد شد و در صورت وجود سوءنیت متهم وسیله دادستانی انتظامی مالیاتی مورد تعقیب جزایی قرار خواهد گرفت.

مأموران مالیاتی که امر مالیاتی مختوم را مجدداً مورد اقدام قرار دهند به موجب حکم هیأت عالی انتظامی به انفصال از خدمات دولت از یک الی چهار سال محکوم می‌شوند و در مواردی که با دادن گزارش خلاف واقع در امر مالیاتی تعمداً و سبیل تعقیب مؤدیانی را که بی‌تقصیراند فراهم سازند به موجب حکم دادگاه‌های دادگستری به حبس از شش ماه تا دو سال محکوم می‌شوند.

دادگاهها خارج از نوبت به این جرایم رسیدگی خواهند نمود.

این حکم شامل **مأموران مالیاتی** نیز خواهد بود که در موارد مذکور در مواد (۱۵۶) و (۲۲۷) و (۲۳۹) این قانون به طور کلی بعد از صدور برگ تشخیص در هر مرحله‌ای که باشد، بابت فعالیت دیگر مؤدی اعم از این که از همان نوع باشد یا نوع دیگر بدون به دست آوردن مدرک مثبت یا در خارج از مهلت مرور زمان مالیاتی موضوع مواد (۱۵۶) و (۱۵۷) این قانون مطالبه مالیات نمایند.

تبصره - تشریفات رسیدگی به تخلفات و مجازات آنها جز در مواردی که مقررات خاصی برای آن در این قانون پیش‌بینی شده است مطابق قانون رسیدگی به تخلفات اداری خواهد بود.

ماده ۲۷۱

در مورد رد دفاتر و اسناد و مدارک مؤدی هرگاه

هیأت سه نفری موضوع بند (۳) ماده (۹۷) این قانون در یک سال مالیاتی بیش از یک پنجم نظریات اداره امور مالیاتی را (با نوبت اضافی) مردود اعلام نماید **مأموران مالیاتی** مربوط برای مدت یک سال و در صورت تکرار به طور دایم از اشتغال در رده **مأموران مالیاتی** منفصل خواهند شد.

ماده ۲۷۲*

سازمان حسابرسی جمهوری اسلامی ایران و حسابداران رسمی و مؤسسات حسابرسی عضو جامعه حسابداران رسمی که عهده‌دار انجام دادن وظایف حسابرسی و بازرسی قانونی یا حسابرسی اشخاص هستند در صورت

* این ماده به موجب ماده (۱۳۲) قانون اصلاح موادی از قانون مالیاتهای مستقیم، مصوب ۱۳۸۰/۱۱/۲۷، به متن الحاق شده است.

درخواست اشخاص مذکور مکلف‌اند گزارش حسابرسی مالیاتی طبق نمونه‌ای که از طرف سازمان امور مالیاتی تهیه می‌شود، تنظیم کنند و جهت تسلیم به اداره امور مالیاتی مربوط در اختیار مؤدی قرار دهند. گزارش اخیر الذکر باید شامل موارد زیر باشد:

الف - اظهار نظر نسبت به کفایت اسناد و مدارک حسابداری برای امر حسابرسی طبق مفاد این قانون و مقررات مربوط با رعایت اصول و ضوابط و استانداردهای حسابداری.

ب - تعیین درآمد مشمول مالیات براساس مفاد این قانون و مقررات مربوط.

ج - اظهار نظر نسبت به مالیات‌های تکلیفی که مؤدی به موجب قانون مکلف به کسر و پرداخت آن به سازمان امور مالیاتی بوده است.

د - سایر مواردی که در نمونه گزارش حسابرسی مالیاتی مورد نظر سازمان امور

مالیاتی کشور تعیین خواهد شد.

تبصره ۱ - اداره امور مالیاتی گزارش حسابرسی مالیاتی را بدون رسیدگی قبول و مطابق مقررات برگ تشخیص مالیات صادر می‌کند، قبول گزارش حسابرسی مالیاتی موقوف به مؤدی گزارش حسابرسی مالی نسبت به صورت‌های مالی که طبق استانداردهای حسابرسی توسط همان حسابدار رسمی یا مؤسسه حسابرسی تنظیم شده باشد را ضمیمه گزارش حسابرسی مالیاتی همراه با اظهارنامه مالیاتی یا حداکثر ظرف سه ماه از تاریخ انقضای مهلت تسلیم اظهارنامه، تسلیم اداره امور مالیاتی مربوط نموده باشد.

تبصره ۲ - سازمان امور مالیاتی کشور می‌تواند حسابرسی صورت‌های مالی و تنظیم گزارش مالیاتی اشخاص حقیقی و حقوقی را به حسابداران رسمی یا مؤسسات حسابرسی واگذار

نماید. در این صورت، پرداخت حق الزحمه، طبق مقررات مربوط به عهده سازمان امور مالیاتی کشور می باشد.

ماده ۲۷۳*

تاریخ اجرای این قانون از اول سال ۱۳۸۱ خواهد بود و کلیه اشخاص حقوقی که شروع سال مالی آنها از اول فروردین ماه سال ۱۳۸۰ به بعد باشد نیز از لحاظ ترتیب رسیدگی و نرخ مالیاتی مشمول این قانون خواهند شد. از تاریخ اجرای این قانون کلیه قوانین و مقررات مغایر به استثنای احکام مالیاتی مقرر در قانون برنامه سوم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی

*. این ماده به موجب ماده (۱۳۳) قانون اصلاح مواد از قانون مالیاتهای مستقیم، مصوب ۱۳۸۰/۱۱/۲۷، به متن قانون الحاق شده است.

جمهوری اسلامی ایران در دوران برنامه مزبور و نیز ماده (۱۳) قانون چگونگی اداره مناطق آزاد تجاری - صنعتی جمهوری اسلامی ایران مصوب ۱۳۷۲/۶/۷ و استفساریه مصوب ۱۳۷۴/۱/۲۱ قانون اخیر الذکر لغو می گردد. این حکم شامل قوانین و مقررات مغایری که شمول قوانین و مقررات عمومی به آنها مستلزم ذکر نام یا تصریح نام است نیز می باشد.

ضمائم:

بخشنامه‌ها و آراء مالیاتی

قانون فهرست نهادها و موسسات عمومی غیردولتی

مصوب ۱۳۷۳/۴/۱۹

- ماده واحده- واحدهای سازمانی مشروحه زیر و موسسات وابسته به آنها، موسسات و نهادهای عمومی غیردولتی موضوع تبصره ماده ۵ قانون محاسبات عمومی کشور مصوب ۱۳۶۶ می‌باشند:
- ۱- شهرداریها و شرکتهای تابعه آنان مادام که بیش از ۵۰ درصد سهام و سرمایه آنها متعلق به شهرداریها باشد.
 - ۲- بنیاد مستضعفان و جانبازان انقلاب اسلامی.
 - ۳- هلال احمر.
 - ۴- کمیته امداد امام.
 - ۵- بنیاد شهید انقلاب اسلامی.
 - ۶- بنیاد مسکن انقلاب اسلامی.
 - ۷- کمیته ملی المپیک ایران.
 - ۸- بنیاد ۱۵ خرداد.

۹- سازمان تبلیغات اسلامی.

۱۰- سازمان تامین اجتماعی.

۱۱- فدراسیونهای ورزشی آماتوری جمهوری

اسلامی ایران

بصره- اساسنامه فدراسیونهای مذکور حداکثر

ظرف مدت (۳) ماه پس از تصویب این

قانون بنا به پیشنهاد سازمان تربیت بدنی به

تصویب هیئت وزیران خواهد رسید.

۱۲- مؤسسه‌های جهاد نصر، جهاد استقلال و

جهاد توسعه زیر نظر جهاد سازندگی.

بصره-۱- از زمان تصویب این قانون پذیرش و

مدیریت هرگونه مؤسسه شرکت و عناوین

مشابه و یا سهام آنان در قالب هبه، صلح

غیرمعرض و یا بطور کلی هر عقدی از

عقود، توسط جهاد سازندگی ممنوع خواهد

بود مگر به حکم قانون.

بصره-۲- اساسنامه مؤسسات فوق حداکثر ظرف

مدت (۳) ماه پس از تصویب این قانون در

چهارچوب ذیابنا به پیشنهاد جهاد سازندگی

به تصویب هیئت وزیران خواهد رسید:

۱- تعیین تکلیف کلیه شرکتهای وابسته به

مؤسسات از نظر ادامه فعالیت ادغام و یا

انحلال.

۲- اختیارات مجمع عمومی مؤسسات به عهده

وزرای جهاد سازندگی، امور اقتصادی و

دارائی و رئیس سازمان برنامه و بودجه

می‌باشد.

ظ- کلیه اعضاء رسمی جهاد سازندگی در

مؤسسات جهاد نصر، توسعه و استقلال و

شرکتهای وابسته به مؤسسات و شرکتهای

مذکور منتقل می‌شود و وضعیت استخدامی

آنان با حفظ سنوات قبلی خدمات، تغییر

وضعیت می‌یابد.

۴- سود مؤسسات در چهارچوب وظایف

قانونی جهاد سازندگی به مصرف خواهد رسید.

۵- خودکفا بودن مؤسسات از نظر مالی.

۶- قابلیت واگذاری سهام تقویم شده شرکتهای وابسته به مؤسسات به کارکنان مؤسسات شرکتهای وابسته و ایثارگران جهاد سازندگی.

۷- کلیه اموال و دارائیهای امانی جهاد سازندگی نزد این مؤسسات و شرکتهای وابسته پس از قیمت‌گذاری به صورت اجاره به شرط تملیک ۱۰ ساله به آنان منتقل می‌شود.

وجه حاصل از اقساط اجاره به شرط تملیک به خزانه واریز و معادل صد در صد (۱۰۰٪) آن در بودجه سالیانه منظور و در اختیار جهاد سازندگی قرار خواهد گرفت تا جهت اجرای طرحهای عمرانی مصوب جهاد سازندگی ترجیحاً توسط مؤسسات و

شرکتهای وابسته مذکور هزینه شود.
(الحاقی ۱۱/۳/۱۳۷۶)

بصره ۱- موسسه وابسته از نظر این قانون واحد سازمانی مشخصی است که به صورتی غیر از شرکت و برای مقاصد غیرتجارتی و غیرانتفاعی توسط یک یا چند موسسه و نهاد عمومی غیردولتی تاسیس و اداره می‌شود و به نحوی مالکیت آن متعلق به یک یا چند موسسه با نهاد عمومی غیردولتی باشد.

بصره ۲- اجرای قانون در مورد مؤسسات و نهادهای عمومی که تحت نظر مقام ولایت فقیه هستند با اذن معظم اله خواهد بود.

از قانون چگونگی اداره مناطق آزاد تجاری -
صنعتی جمهوری اسلامی ایران مصوب ۷۲/۶/۷
مجلس شورای اسلامی (تأیید شورای نگهبان)

ماده ۱۳- اشخاص حقیقی و حقوقی که در منطقه به انواع فعالیتهای اقتصادی اشتغال دارند، نسبت به هر نوع فعالیت اقتصادی در منطقه آزاد از تاریخ بهره‌برداری مندرج در مجوز به مدت پانزده سال از پرداخت مالیات برآمد و دارائی موضوع مالیاتهای مستقیم معاف خواهند بود و پس از انقضاء پانزده سال تابع مقررات مالیاتی خواهند بود که با پیشنهاد هیأت وزیران به تصویب مجلس شورای اسلامی خواهد رسید.

ماده ۱۴- مبادلات بازرگانی مناطق با خارج از کشور پس از گمرکی از شمول مقررات صادرات و واردات مستثنی هستند و مقررات صدور و ورود کالا و تشریفات گمرکی در محدوده هر منطقه به تصویب

هیأت وزیران خواهد رسید مبادلات بازرگانی مناطق با سایر نقاط کشور اعم از مسافری تجاری تابع مقررات عمومی صادرات و واردات کشور می‌باشد. ماده ۱۵- واردات کالای تولید شده در منطقه آزاد به سایر نقاط کشور تا حد ارزش افزوده در آن منطقه با تصویب هیأت وزیران از پرداخت تمام یا قسمتی از حقوق گمرکی و سود بازرگانی معاف می‌باشند.

ماده ۱۶- ورود کالاهائی که تمام یا بخشی از مواد اولیه آن از خارج از کشور تأمین می‌شود در منطقه آزاد تولید می‌شود از تمام یا بخشی (متناسباً) از حقوق گمرکی و سود بازرگانی مربوطه به مواد اولیه داخلی معاف خواهند بود.

ماده ۱۷- کالاهائی که برای بکارگیری و مصرف در منطقه از داخل کشور به مناطق حمل می‌گردند، از موارد نقل و انتقال داخلی کشور است ولی صادرات آنها از منطقه به خارج تابع مقررات عمومی صادرات و واردات خواهد بود.

معافیت مالیاتی حقوق بگیران مناطق آزاد
رای شماره ۳۰/۴/۲۰۹۰ مورخ ۷۴/۳/۲۴ هیأت
عمومی شورای عالی مالیاتی

گزارش‌های شماره ۳۵۵۴-۳۰/۵-۷۲/۹/۱۶ و
۳۶۸۱-۳۰/۵-۷۲/۱۰/۷ دفتر فنی مالیاتی عنوان
معاونت محترم درآمدهای مالیاتی در خصوص
ابهامات مربوطه به موارد شمول معافیت موضوع
ماده ۱۳ قانون چگونگی اداره مناطق آزاد تجاری
صنعتی جمهوری اسلامی ایران مصوب ۷۲/۲/۷
مجلس شورای اسلامی حسب ارجاع معاونت
محترم مذکور در جلسه مورخ ۱۳۷۴/۳/۲۰ هیأت
عمومی شورایی مالیاتی که خلاصه موارد ابهام به
شرح زیر می‌باشد، مطرح است.

۱- آیین حقوق بگیران و صاحبان مشاغل که در
منطقه آزاد تجاری به فعالیت اقتصادی اشتغال دارند

(۳۳۶)

مشمول معافیت مقرر در ماده قانونی یاد شده
می‌باشند یا خیر؟

۲- در مورد شخص حقیقی که حائز شرایط به شرح
مذکور در صدر ماده قانونی فوق است در صورت
فوت آیا به دارائی‌های وی در این مناطق مالیات بر
ارث تعلق می‌گیرد؟

۳- سرمایه شرکتهای سهامی و مختلط سهامی حائز
شرایط به شرح مذکور در صدر ماده ۱۳ قانون فوق
در موقع تأسیس شرکت یا افزایش سرمایه مشمول
حق تمبر موضوع ماده ۴۸ قانون مالیاتهای مستقیم
می‌گردد یا خیر؟ هیئت عمومی شورایی مالیاتی
پس از بحث و مشاوره نسبت به موارد یاد شده به
شرح آتی اعلام رأی می‌نماید.

با توجه به مفاد ماده ۱۳ قانون چگونگی اداره مناطق
آزاد تجاری - صنعتی جمهوری اسلامی ایران مبنی
بر معافیت هر نوع فعالیت اقتصادی در منطقه آزاد از
تاریخ مندرج در مجوز به طور کلی هر نوع فعالیت

(۳۳۷)

اقتصادی اشخاص حقیقی یا حقوقی که صرفاً در حدود مجوزهای کسب و کار صادره مربوط اعم از شغلی یا استخدامی و یا براساس پروانه‌های تأسیس و یا بهره‌برداری واحدهای تولیدی و صنعتی در مناطق مذکور انجام می‌پذیرد از پرداخت مالیات بردرآمد در مدت مقرر معاف می‌باشد همچنین کلیه اموال و دارائی‌های اشخاص مزبور که منحصرأ در ارتباط با فعالیت اقتصادی موصوف آنها بوده و ضمناً در مناطق یاد شده مستقر باشند از معافیت مقرر برخوردار خواهند بود.

رأی شماره ۵۵۸۶ - ۳۰/۴ مورخ ۱۳۷۶/۵/۲۲
هیئت عمومی شورای عالی مالیاتی

گزارش شماره ۸۵۷۶ - ۳۰/۴ مورخ ۱۳۷۵/۸/۸
ریاست شورای عالی مالیاتی به عنوان معونت محترم درآمدهای مالیاتی، حسب ارجاع آن معاونت در جلسه مورخ ۱۳۷۶/۵/۷ هیئت عمومی شورای عالی مالیاتی مطرح است. گزارش مذکور دایر بر پیشنهاد طرح و بررسی چند سؤال راجع به معافیت مالیاتی در مناطق آزاد تجاری صنعتی جمهوری اسلامی ایران و معافیت احتمالی مربوط به دوره انحلال در هیئت عمومی شورای عالی مالیاتی می‌باشد که اهم آنها هم به قرار زیر است:

«۱- آیا معافیتهای مالیاتی موضوع فصل اول باب چهارم قانون مالیاتهای مستقیم مصوب اسفند ماه ۱۳۶۶ و اصلاحیه بعدی آن و همچنین معافیتهای مالیاتی موضوع ماده ۱۳ قانون چگونگی اداره

مناطق آزاد تجاری - صنعتی جمهوری اسلامی ایران شامل مأخذ محاسبه مالیات آخرین دوره عملیات اشخاص حقوقی که در دوره معافیت منحل می‌شوند (مالیات دوره انحلال) نیز می‌باشد یا خیر و اگر اشخاص حقوقی فعال در مناطق آزاد به شرح فوق از پرداخت مالیات دوره انحلال معاف هستند، آیا این معافیت شامل دارائیهای آنها که در نقاط خارج از مناطق آزاد وجود دارد خواهد بود یا خیر؟

۲- آیا در مواردی که صاحبان سهام یا سهم الشرکه اشخاص حقوقی فعال در مناط آزاد تجاری صنعتی و یا افرادی که خود به عنوان شخص حقیقی در مناطق مذکور فعالیت داشته و از معافیت ماده ۱۳ قانون چگونگی اداره مناطق آزاد برخوردار بوده‌اند، فوت می‌نمایند، ماترک متعلق به آنان واقع در مناطق آزاد نیز معاف از پرداخت مالیات برارث می‌باشد یا خیر؟

۳- آیا فعالیت شرکتهائی که تمام یا قسمتی از سرمایه

آنها مستقیماً یا با واسطه متعلق به دولت است، در مناطق آزاد تجاری - صنعتی مشمول معافیت مالیاتی موضوع ماده ۱۳ قانون چگونگی اداره مناطق آزاد می‌باشد؟»

هیئت عمومی شورای عالی مالیاتی در اجرای بند ۳ ماه ۲۵۵ قانون مالیاتهای مستقیم مصوب اسفند ماه ۱۳۶۶ و اصلاحیه بعدی پس از شور و بررسی پیرامون مسائل مذکور به ترتیب سؤالات مطروحه به شرح ذیل اعلام رأی می‌نماید:

۱- اولاً در خصوص اشخاص حقوقی که در دوران معافیت موضوع فصل اول باب چهارم قانون مالیاتهای مستقیم منحل می‌شوند، باید درآمد ناشی از فعالیتهای معاف را که احتمالاً در طی آخرین دوره عملیات تا تاریخ انحلال صورت گرفته، از کل مأخذ مشمول مالیات دوره مذکور کسر نمود و مابقی برابر مقررات مشمول مالیات خواهد بود.

ثانیاً نظر به اینکه حسب ماده ۱۱۵ قانون مالیاتهای

مستقیم مصوب اسفند ماه ۱۳۶۶ و تبصره آن مأخذ محاسبه مالیات آخرین دوره عملیات اشخاص حقوقی که منحل می‌شوند، علاوه بر افزایش بهای دارائیه‌ها شامل نتایج عملکرد آن دوره نیز می‌باشد و از طرفی مالیات دوره انحلال در فصل مالیات بردرآمد اشخاص حقوقی ذکر گردیده که در نتیجه این مالیات هم در گروه مالیات بردرآمد شناخته شده است، لذا معافیت مالیاتی موضوع ماده ۱۳ قانون چگونگی اداره مناطق آزاد تجاری - صنعتی جمهوری اسلامی ایران مصوب ۱۳۷۲/۶/۷ شامل آن بخش از دارائیه‌های اشخاص مشمول ماده ۱۳ مزبور واقع در نقاط خارج از این مناطق و غیر مربوط با فعالیت‌های موضوع ماده ۱۳ اخیر الذکر در زمان انحلال مشمول این معافیت نخواهد بود.

۲- ماده ۱۳ قانون چگونگی اداره مناطق آزاد تجاری - صنعتی معافیت مالیاتی برای اشخاصی قائل شده است که در این مناطق مبادرت به سرمایه‌گذاری و یا

به هر ترتیب فعالیت اقتصادی می‌نمایند. بنابراین در موارد فوت اشخاص مزبور در حقیقت متوفی اقدام به سرمایه‌گذاری و یا به هر ترتیب فعالیت اقتصادی می‌نموده نه وارث وی در نتیجه وارث به مناسبت اینکه اموال یا حقوقی مالی مورث آنها در مناطق آزاد تجاری - صنعتی واقع است، نمی‌توانند بابت اموال و حقوق مذکور از معافیت مالیاتی بهره‌مند گردند.

۳- ماده ۱۳ قانون چگونگی اداره مناطق آزاد تجاری - صنعتی فوق‌الذکر که به منزله یک قانون خاص می‌باشد، تفاوتی بین شرکت‌های مختلف خواه تمام یا قسمتی از سرمایه آنها با واسطه یا بی‌واسطه متعلق باشد یا بخشی خصوصی، قائل نشده است، علیهذا شرکتها بابت سهم دولت محروم از معافیت مقرر موضوع ماده (۱۳) نخواهند بود.

معافیت مالیاتی مناطق آزاد تجاری

بخشنامه شماره ۹۲۴۶/۳۷۷۵۶-۳۰/۴ مورخ ۱۳۷۶/۹/۲

نظر به اینکه در خصوص معافیت مالیات اشخاصی که اقامتگاه قانونی آنها در مناطق آزاد قرار داشته ولیکن در خارج از مناطق مذکور نیز دارای فعالیت اقتصادی و انتفاعی بوده و همچنین اشخاصی که اقامتگاه قانونی آنها خارج از مناطق آزاد می باشد ولی در داخل مناطق آزاد هم فعالیت اقتصادی و انتفاعی دارند ابهاماتی مطرح گردیده لذا به منظور رفع هرگونه ابهام و ایجاد رویه واحد اعلام می دارد چون با توجه به مفاد ماده ۱۳ قانون چگونگی اداره مناطق آزاد تجاری صنعتی جمهوری اسلامی ایران مصوب ۱۳۷۲/۶/۷ هر نوع فعالیت اقتصادی اشخاص در مناطق آزاد به مدت ۱۵ سال از تاریخ بهره برداری مندرج در مجوز فعالیت در مناطق مورد بحث از پرداخت مالیات بردارائی و درآمد معاف می باشد. لذا توجه خواهند داشت که معافیت

مالیاتی یاد شده فارغ از محل اقامتگاه قانونی اشخاص، صرفاً ناظر به آن قسمت از فعالیت اقتصادی انتفاعی مؤدیان خواهد بود که با رعایت مقررات مربوط در محدوده مناطق مزبور صورت می پذیرد و نیز بدهی است که این معافیت مالیاتی شامل آن قسمت از درآمد اشخاص که از فعالیت در خارج از مناطق یاد شده حاصل می شود ولو آنکه اقامتگاه قانونی آنها در مناطق آزاد باشد نخواهد بود. مفاد این بخشنامه مورد تأیید هیئت عمومی شورای عالی مالیاتی نیز می باشد.

صدور خدمات فنی - مهندسی

بخشنامه شماره ۳۰۹۲۶/۲۰۹۲۶ مورخ ۱۳۲۶/۵/۱۵

با عنایت به فعالیت‌های برون مرزی بعضی از شرکتها و مؤسسات ایرانی در راستای سیاست افزایش درآمد ارزی کشور وفق تبصره ۲۷ قانون برنامه پنج ساله دوم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران انجام می‌پذیرد و با توجه به اینکه در اجرای قراردادهای صدور خدمات فنی و مهندسی معمولاً شرکت‌های مجری طرح تدارک مصالح، لوازم و کالاهای مورد نیاز طرح و همچنین ماشین آلات و ابزار مورد استفاده در اجرای طرح را نیز به عهده می‌گیرند لزوماً یادآور می‌شود که این گونه موارد حوزه‌های مالیاتی ذریبط بایستی ضمن تدقیق و بررسی پیرامون اقلام مختلف درآمد ناشی از فعالیت‌های مزبور آن قسمت از مصالح و لوازم و کالاهای مورد نیاز طرح را که به صورت قطعی از کشور خارج و در اجرای طرح مصرف می‌شوند

(۳۴۶)

کالاهای صادراتی محسوب و طبق مقررات ماده ۱۴۱ اصلاحی قانون مالیات‌های مستقیم مصوب اسفند ۶۶ و اصلاحیه بعدی آن مشمول معافیت مالیاتی مقرر نمایند البته توجه خواهند داشت که ماشین آلات و ابزاری که به صورت موقت از کشور خارج و پس از اجرای طرح به کشور بازگردانده می‌شوند از جمله موارد کالاهای صادراتی و مصرفی در طرح تلقی نخواهد شد.

(۳۴۷)

آراء هیئت عمومی شورایعالی مالیاتی

موضوع شعب شرکتهای خارجی در ایران

شماره ۱۳۶۵/۴/۳۰ - ۱۳۷۲/۲/۷

دفتر فنی مالیاتی طی گزارش شماره ۳۵۰-۲۰/۵ -
۱۳۷۲/۱/۳۰ عنوان معاونت محترم درآمدهای
مالیاتی با استناد به نامه اداره کل مالیات بر شرکتهای
اعلام نموده است.

شعب و دفتر نمایندگی شرکتهای خارجی که در
ایران به امر بازاریابی و جمع آوری اطلاعات
اقتصادی و فنی و خدمات بعد از فروش اشتغال
دارند رأساً اقدام به انعقاد قرارداد فروش و کسب
درآمد ننموده بلکه این اقدام مستقیماً و از طریق
خود شرکت خارجی صورت میگیرد. ضمناً
هزینههای شعب و نمایندگیا نیز از شرکت مادر
تأمین و به مصرف می‌رسد. حال جوزههای مالیاتی
و هیئتهای حل اختلاف مالیاتی در نحوه رسیدگی به
پروندههای مالیاتی عملکرد سال ۱۳۶۸ و سالهای

بعد شعب و نمایندگیهای مذکور از روش یکنواختی
تبعیت ننموده بلکه گروهی صورتجلسه شماره
۱۶۴۴۱/۱۷ - ۱۳۶۶/۱۱/۲۶ شورایعالی مالیاتی را
ملاک عمل قرار داده و گروه دیگر مستنداً به ماده
۱۷۳ قانون مالیاتهای مستقیم مصوب اسفند ماه
۱۳۶۶ رأی مزبور را مبلغی الاثر دانسته رأساً اتخاذ
تصمیم می‌نمایند.

دفتر یاد شده در پایان به منظور اتخاذ رویه واحد
تقاضای ارائه طریق قانونی نموده و موضوع حسب
پی‌نوشت معاون محترم درآمدهای مالیاتی به
شورایعالی مالیاتی ارجاع گردیده است. اینکه هیئت
عمومی شورایعالی مالیاتی در اجرای بند ۳ ماده ۲۵۵
قانون مالیاتهای مستقیم مصوب اسفند ماه ۱۳۶۶
پس از شور و بررسی در این خصوص به شرح آتی
اعلام رأی می‌نمایند:

در خصوص وجوه دریافتی شعب و نمایندگیهای
خارجی از شرکتهای اصلی (مادر) مفاد رأی

شورای عالی مالیاتی موضوع صورتجلسه شماره
۱۶۴۴۱/۱۷ - ۱۳۶۶/۱۱/۲۶ به لحاظ انطباق آن با
مقررات قابل اجرای فعلی قابل تسری نسبت به دور
عمل ۱۳۶۸ و سنوات بعد نیز می باشد، اما درآمد
ناشی از ارائه خدمات بعد از فروش وسیله شعب و
نمایندگیهای مزبور در ایران طبق بند ۵ ماده ۱ قانون
مالیاتهای مستقیم مصوب اسفند ماه ۱۳۶۶ مشمول
مالیات خواهد بود و مأمورین ذریبط حسب مورد
مکلف به تشخیص و مطالبه آن برابر مقررات
می باشند.

آئین نامه اجرای معافیت سازندگان خصوصی
و تعاونی واحدهای مسکونی از پرداخت
اولین نقل و انتقال املاک

ماده ۱- کلیه واحدهای موضوع ماده (۱۳۸) قانون
برنامه سوم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی و
جمهوری اسلامی ایران و این آئین نامه از پرداخت
مالیات اولین نقل و انتقال قطعی املاک معاف
خواهند بود و درآمد مشمول مالیات حاصل از
ساخت و انتقال قطعی هر یک از این واحدها، فارغ
از شخصیت حقیقی یا حقوقی مودیان براساس
متوسط بهای تمام شده اعیانی در نقاط مختلف
کشور که تا پایان فروردین ماه هر سال توسط وزارت
مسکن و شهرسازی اعلام خواهد شد، با منظور
نمودن ضرایب متفاوت برا واحدهای مسکونی
کوچک و بزرگ (منظور از واحدهای مسکونی بزرگ
واحدهای هستند که مساحت مفید آنها بیش از

الگوی مصرف در منطقه مربوط باشد)، به طور جداگانه و منصرف از تعداد شرکا در مشارکت مدنی و یا اشخاص حقوقی توسط وزارت امور اقتصادی و دارایی تعیین و وزارت مزبور مالیات متعلق متناسب با سطوح زیربنای هر یک از واحدها را در موقع صدور گواهی موضوع ماده (۱۸۷) قانون مالیاتهای مستقیم به طور قطعی وصول خواهد نمود، به طوری که مودی بابت هیچ یک از واحدهای مسکونی منتقل شده بعداً مشمول مالیات بردرآمدی دیگری نشود.

تبصره ۱- وزارت امور اقتصادی و دارایی ضرایب مالیاتی هر سال را با توجه به وضع بازار مسکن در مناطق مختلف که از طرف وزارت مسکن و شهرسازی اعلام خواهد شد تعیین می نماید.

تبصره ۲- متوسط بهای تمام شده اعیانی در اولین سال اجرای قانون ظرف یک ماه از تاریخ تصویب این آئین نامه اعلام خواهد شد. در صورتی که در

سنوات بعد متوسط بهای تمام شده تا پایان فروردین ماه اعلام نشود، متوسط بهای تمام شده قبلی مناط اعتبار می باشد.

تبصره ۳- وجود واحدهای غیرمسکونی در مجتمع های مسکونی موضوع ماده (۱۳۸) قانون برنامه سوم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران - مصوب ۱۳۷۹ - مشروط بر این که تعداد واحدهای مسکونی در مجتمع کمتر از نصاب های مقرر در ماده یاد شده نباشد مانع استفاده از تسهیلات مقرر نسبت به واحدهای مسکونی نخواهد بود.

ماده ۲- وزارتخانه های نیرو، نفت و همچنین شهرداری ها و سایر مراجع ذیصلاح موظفند در چارچوب تراکم مصوب طبق طرح جامع نحوه اخذ هزینه تأمین، انتقال و حق انشعاب آب، برق، گاز و عوارض صدور پروانه ساخت را به گونه های تنظیم کنند که سرانه هزینه های دریافتی به ازای هر واحد

مسکونی احداث شده موضوع این آئین نامه، حداکثر معادل هزینه‌های دریافتی از سازندگان انفرادی باشد.

ماده ۳- معافیت‌ها و تخفیف‌های این آئین نامه شامل کلیه واحدهایی است که از ابتدای سال ۱۳۷۹ تقاضای خود بر تسویه حساب یا ارائه خدمات مذکور را به سازمان‌های ذی ربط ارایه می‌دهند. به منظور آگاهی مؤدیان مالیاتی از مبانی کسورات دولتی مستندات این کسورات به شرح ذیل استخراج و درج گردیده است

مفاد مالیاتی قانون بودجه سال ۱۳۸۶

تبصره (۱) بند (ج) - کلیه شرکتهای دولتی که نام آنها در پیوست شماره (۲) این قانون منظور شده است از جمله شرکتهای دولتی موضوع ماده (۱۶۰) قانون برنامه چهارم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران و همچنین بانکها و شرکتهای بیمه دولتی به استثنای سازمان بیمه خدمات درمانی و سازمان تامین خدمات درمانی نیروهای مسلح موظفند در سال ۱۳۸۶، علاوه بر پرداخت مالیات بر درآمد عملکرد سال ۱۳۸۵ حداقل چهل درصد (۴۰٪) سود ابرازی (سود ویژه) سال ۱۳۸۵ خود را بحساب درآمد عمومی موضوع ردیف ۱۳۰۱۰۱ قسمت سوم این قانون واریز نمایند.

شرکتهای دولتی که قسمتی از سهام آنها متعلق به بخش غیردولتی است، به تناسب میزان سهام بخش غیردولتی، مشمول پرداخت وجوه موضوع این بند نمی‌باشند و سهم بخش غیردولتی از چهل درصد (۴۰٪) سود ابرازی (سود ویژه) مذکور بایستی توسط

شرکتهای دولتی ذریط به سهامداران بخش یادشده پرداخت شود.

وصول مبلغ یاد شده تابع احکام مربوط و مقرر در قانون مالیاتهای مستقیم مصوب اسفندماه ۱۳۶۶ و اصلاحیه‌های بعدی آن می‌باشد.

بند (د) - نرخ مالیات و عوارض بنزین مقرر در بند (ج) ماده (۳) قانون اصلاح موادی از قانون برنامه سوم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران و چگونگی برقراری و وصول عوارض و سایر وجوه مصوب ۱۳۸۱/۱۰/۲۲، در سال ۱۳۸۶، به میزان سی درصد (۳۰٪) قیمت مصوب فروش [بیست درصد (۲۰٪) مالیات و ده درصد (۱۰٪) عوارض] تعیین می‌شود.

بند (و) - شرط قسمت اخیر ماده (۱۰۱) قانون مالیاتهای مستقیم مصوب اسفندماه ۱۳۶۶ و اصلاحیه‌های بعدی آن در مورد عملکرد سال ۱۳۸۵ صاحبان مشاغل بند (ج) ماده (۹۵) قانون مذکور جاری نخواهد بود.

تبصره (۴) بند (د) - وجوه حاصل از فروش حق تقدم سهام‌دستگاههای موضوع ماده (۱۶۰) قانون برنامه چهارم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران توسط سازمان خصوصی‌سازی مشمول مقررات موضوع ماده (۸) قانون مزبور می‌باشد.

تبصره (۴) بند (ه) - مالیات علی‌الحساب موضوع بند (الف) ماده (۸) قانون برنامه چهارم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران، در سال ۱۳۸۶ به عنوان مالیات مقطوع محسوب می‌شود و وجه دیگری به عنوان مالیات بر درآمد نقل و انتقال سهام و حق تقدم سهام مطالبه نخواهد شد.

۱-۶ - از شرکت‌ها و موسسات غیردولتی تولید انبوه مسکن که فناوری روز، صرفه جویی در مصالح، استفاده از مصالح نوین، بهینه‌سازی مصرف سوخت، با رعایت الگوی مصرف مسکن و مقررات ملی ساختمان اقدام به تولید مسکن می‌نمایند، به دو صورت زیر حمایت می‌شود: